

ZÁZRAČNÝ ATELIÉR ZMENŠENÝ V TEJTO KNIHE

Myslíte si, že sa ateliér nedá zmenšiť do knihy? **MY DVAJA, JANKA A TOMÁŠ,** sme to vyskúšali, lebo o zázrakoch vieme svoje. Na výrobu tejto knihy sme potrebovali:

NÁPAD
POMÔCKY A MATERIÁL NA TVORENIE
PRACOVNÝ POSTUP

NÁPAD

Myšlienka vytvoriť knihu nápadov a receptov pre všetky šikovné deti prišla nečakane a nenápadne. Viete, nečakaný a nenápadný príbeh je pre väčšinu našich nápadov dosť príznačný. Bol letný prázdninový deň. Ležali sme si len tak ledabelo na kvietkovanej deke v záhrade pri našom ateliéri. Pred dotieravými horúcimi lúčmi nás chránil veňavý zelený snečník, ktorý nám nad hlavami vytvorila keruna starého orecha. Tomy si myslí, že nápad vytvoriť pre vás knihu nám prihrali bedky na Jankiných najobľúbenejších šatách. Janke sa zasa zdá, že ten nápad do nás vystrelili Tomášove obľúbené traky s lienkami. Možno nám ho poslal náš orech — lebo staré stromy, rovnako ako naše babičky a dedkovia, veľa zažili, a preto majú aj veľa múdrych myšlienok. Skrátka, zrazu bol nápad na svete. Najprv to bol iba taký nápadíček — malilinký pestrofarebný sniček, ktorý si petichu peľteval v našej fantázii. Potom akoby sa prebudil, zrazu výskal a skákal od nadšenia. Nápadíček sa ešte veľmi dlho vrtel a vrtal sa nám v myšli. Chvíľu kričal od šťastia, hlasne vyspevoval a ťahal nás za nos. Občas sa zašiel niekam za naše uši a na chvíľu si zdiemol. Nakoniec nás štekil v našej fantázii dovtedy, kým sme mu nepevedali:

**„NÁPADÍČEK — SNÍČEK,
VEĎ TY SI SUPER NÁPAD!
UROBÍME KNIHU!“**

8

Ak ste už niekedy niečo sami nalepili, nakreslili alebo navarili, potom tento pracovný postup poznáte. Ak ste kreatívna bytost – začiatčovník, prečítajte si naše zápisky.

POMÔCKY A MATERIÁL NA TVORENIE

ALEBO ČO BUDEME NA VÝROBU KNIHY POTREBOVAŤ

Keď sa citrónová lepta na obláhe premenila na ružovkastý pomaranč a svojím slnečným štetcem zafarbila biele oblaky na nebi doružova, naša deka už bola plná všelijakých čudností. Z pevaly nad ateliérom sme pod orech nanosili: útržky papierov, fotografie, zošity, fixky, papieriky s poznámkami, škatule s receptami, ceruzky, pracovné postupy, stránky z časopisov, perá, zápisníčky, inštrukcie, všeličo nakreslené na zdrapech papiera, potrebnosti i nepotrebnosti, myšlienky veľkolepé aj nepoužiteľné... Deku sa stala našou pracovnou podložkou a my sme od prekvapenia zvolali:

FÁHA!

Na stole pred nami stála obrovská kepa písmeňiek a nákresov s tipmi, čo a ako pre vás namaľovať, nalepiť, zamiešať, vystrihnúť a zasadiť!

„ČO S TAKOU KOPOU NÁPADOV
A RECEPTOV? AKO ICH DOSTANEME
K DEŤOM?“

PRACOVNÝ POSTUP ALEBO AKO NA TO

1. Niečo sme odstrihli, niečo zahodili, veľa čo odložili, čosi zapísali, dačo upravili.

2. Potom sme zatelefonovali do vydavateľstva, kde vydávajú knihy, a povedali, že máme nápad na knihu pre deti. Pani Silvia si s nami zamaškrtila na mrkvevom koláči a povedala, že je to super myšlienka. Pani Marta si s nami zatiaľ nezamaškrtila, ale láskavo sa usmiala a takisto povedala, že je to super námet na knihu.

3. Spísali sme si zoznam všetkého, čo by sme vám v knihe chceli ukázať. Hľadali sme odpovede na otázky: Ako vyrobiť lekometívu zo zeleniny, aby uniesla tvaroh? Z čoho vymiešať medelevaciu hnetu na sechy, aby ju nevyzobkali vrabce? Koľko čokoládových ňôh musí mať orechový pavúk, aby bol chutný? Čím naplniť brucho príšerky, aby sa k nej v noci dalo pritúliť?

4. Keď sme našli odpovede aj na tie najľudnejšie otázky, všetky recepty a nápady sme pre vás v ateliéri vyskúšali a zapísali:

strihali sme papiere, látky,
stužky, bavlnky a špagáty,

maľovali sme
temperovými,
vedevými aj
akrylovými
farbami,

šľahali sme
krémy, nátierky,
cestá a plnky,

lepili sme tyčinkovým
lepidlom, lepidlom v tube
aj lepiacou pištoľou.

5. Zaviedli sme nášho šikovného
fotografa Šimona, aby všetky vý-
tvarné, jedlé i prírodné dielka od-
fotografoval. Šimon si na výtvary
dobré posvietil — asi preto, aby ich
ešte raz vševidiacim fotografickým
okom skontroloval — a potom ich
premenil na fotky. Každú fotografiu
ešte otáčal, farbil, strihal, zmenšo-
val i zväčšoval v počítači. Vyzeralo
to, akoby sa s nimi hral presne tak,
ako keď bol malý a strihal a maľo-
val maľovanky.

6. Fotografie a pra-
covné postupy sme poslali
našej kamarátke Majke.
Majka je grafička, čo vlastne
znamená, že dokreslila veľmi
pekné haky—baky, čiary—
—čmáry a krížom aj krížom
postrihala fotografie.

7. Nakoniec to všetko
veľmi silné tlačiarenské stroje —
obrovskéjšie a silnejšie ako ten
najväčší eber — natlačili na papier
a spejili farebným drôtikom. My dvaja
si myslíme, že keď tlačiarenské
stroje netlačia, navštevujú
nejaký tlačiarenskostrojový
tvorivý ateliér. Preto sa im
tak darí tlačiť pekné knižky
pre deti.

A ČO BOLO POTOM?

NA KVIETKOVANEJ DEKE SME ZRAZU MALI KNIHU.

Potom sa Tomy pozrel na mňa. Potom sa Janka pozrela na mňa. Stáli sme v našom milovanom ateliéri pečičku a neistí. Aby ste tomu rozumeli, keď sa vyplnia sny, my ľudia sme často trochu tichí a neistí. Či už sme malí, alebo veľkí, od šťastia na chvíľu zabudneme, že vieme robiť zázraky. A tak sme sa na SEBA najprv len veľmi opatrne pousmiali. Až potom sme od šťastia vyskočili tak vysoko, že sme sa hlavami dotkli oblakov na oblohe. Mali sme obrovskú radosť, že sa ten malinký pestrofarebný Nápadíček – sniček premenil na knihu. Narástli mu papierové stránky plné nápadov na maškrtenie a receptov na dielničkovanie. Kniha sa vzniesla nad ateliér a odletela od nás k vám – tvorivým deťom a rodičom.

